

Ilmestyksiä Taivaasta ja Helvetistä seitsemälle kolumbialaiselle nuorelle

Yhtenä ryhmänä Jeesus Kristus vei nämä seitsemän kolumbialaista nuorta ja näytti heille taivaan ja helvetin. Kuuntele heidän selostuksensa taivaan kirkkaudesta ja helvetin kurjuudesta. *Nauhoituksesta, josta tämä on käännetty, pystyimme tallentamaan ainoastaan kuusi todistusta. Alun perin käännetty espanjalaisesta nauhoituksesta, kuvitukset on lisätty jälkepäin, eivätkä olleet osa todistusta.*

Ilmestykset Taivaasta

1. todistus, Esau

2 Kor 12:2 ”Tunnen miehen, joka on Kristuksessa: neljätoista vuotta sitten hänet temmattiin

taivaaseen – oliko hän ruumiissaan, en tiedä, vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää.”

Olimme huoneessa, kun meillä oli ensimmäinen kokemus. Huone alkoi taas täyttyä Herran läsnäolon valolla. Se oli niin voimallista, että se valaisi koko huoneen. Huone oli täynnä Hänen kirkkauttaan, oli kaunista olla Hänen edessään.

Jeesus kertoi meille: ”**Poikani, nyt Minä aion näyttää teille Minun Valtakuntani, menemme Minun kirkkauteeni.**” Otimme toisiamme kädestä kiinni ja meidät nostettiin ylös. Katsoin alas ja huomasin menevämmi

pois omista ruumiistamme. Kun jätimme omat ruumiimme, olimme pukeutuneina valkoisiin kaapuihin, ja aloimme nousta ylös hyvin nopeata vauhtia.

Saavuimme parin oven eteen, jotka olivat sisäänkäynti Taivasten Valtakuntaan. Olimme ällistyneitä siitä mitä meille oli tapahtumassa. Onneksi Jeesus oli meidän kanssamme kahden enkelin lisäksi, joilla kummallakin oli neljä siipeä.

Enkelit alkoivat puhua meille, mutta emme ymmärtäneet mitä he sanoivat. Heidän kielensä oli kovin erilainen kuin meidän, eikä se kuulostanut miltään maalliselta kieleltä. Nämä enkelit toivottivat meidät tervetulleiksi ja avasivat nuo suunnattoman suuret ovet. Näimme ihanan paikan, jossa oli paljon eri asioita. Kun tulimme sisälle, täydellinen rauha täytti sydämemme. Raamattu kertoo, että Jumala antaa meille rauhan, joka käy yli kaiken ihmisen ymmärryksen. (Fil 4:7)

Ensimmäinen asia, jonka näin, oli peura, joten kysyin yhdeltä ystävästäni: ”*Sandra, katseletko samaa asiaa kuin minäkin?*” Hän ei enää itkenyt eikä huutanut, kuten silloin kun meille näytettiin Helvetti. Hän hymyili ja sanoi: ”*Kyllä Esau, katselen peuraa.*” Sitten tiesin että kaikki oli todellista, olimme todella Taivasten Valtakunnassa. Kaikki Helvetissä näkemämme kauhut olivat pian unohtuneet. Nautimme Jumalan kirkkaudesta. Menimme sinne, missä peura oli, ja sen takana oli aivan valtava puu! Se oli paratiisin keskus.

Raamattu kertoo meille Ilm 2:7 ”*Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa.*”

Tämä puu symboloi Jeesusta, koska Kristus on Iankaikkinen Elämä. Puun takana oli virta, jossa oli kristallin kirkasta vettä. Se oli niin kirkasta ja kaunista, ettemme koskaan olleet nähneet sellaista Maan päällä. Halusimme vain jäädä siihen paikkaan. Monta kertaa sanoimme Herralle: ”*Herra pyydämme! Älä vie meitä pois täältä! Tahdomme olla täällä ikuisesti! Emme tahdo palata takaisin Maan päälle!*” Herra vastasi meille: ”*On välttämätöntä, että palaatte takaisin todistamaan kaikista asioista, jotka olen valmistanut niille, jotka rakastavat Minua, koska Minä palaan hyvin pian ja Minun palkkani on minun kanssani.*”

Kun näimme virran, me kiirehdimme sinne ja menimme sen sisälle. Muistimme kirjoitukset, joissa sanottiin, että kuka tahansa, joka uskoo Herraan, hänen sisimmästään on juokseva elävän veden virrat. (Joh 7:38) Tämän virran vedessä näytti olevan elämä itsessään, joten upotimme itsemme siihen. Sekä vedessä että sen ulkopuolella pystyimme hengittämään normaalisti. Tuo virta oli hyvin syvä, ja siinä ui monen värisiä kaloja. Virrassa ja sen ulkopuolella oleva valo olivat normaaleja; Taivaassa valo ei tullut mistään tietystä lähteestä, kaikki oli vain kirkkaasti valaistu. Raamattu sanoo että Herra Jeesus on sen kaupungin valo. (Ilm 21:23) Otimme käsillämme joitakin kaloja pois vedestä, eivätkä ne kuolleet. Juoksimme Herran luo ja kysyimme miksi. Herra hymyili ja vastasi, että Taivaassa ei ole enää kuolemaa, ei enää itkuja, eikä enää kipua. (Ilm 21.4)

Lähdimme virran luota ja juoksimme jokaiseen paikkaan, jonka vain löysimme, halusimme koskea ja kokea kaikkea. Olisimme halunneet tuoda kaiken takaisin kotiin kanssamme, koska olimme niin ihmeissämme asioista Taivaassa. Kun apostoli Paavali vietiin Taivaaseen, hän näki asioita, joita ei koskaan pystynyt sanoin kuvaamaan, koska asiat Taivasten Valtakunnassa ovat niin ihmeellisiä. (2Kor 12) Näimme asioita, joita emme pysty melkein millään tavalla kuvailemaan.

Sitten tulimme valtavan suurelle alueelle, todella ihanaan ja kauniiseen paikkaan. Tämä paikka oli täynnä kalliita kiviä: kultaa, smaragdeja, rubiineja ja timantteja. Lattia oli tehty puhtaasta kullasta. Sitten menimme paikkaan, jossa oli kolme suurta kirjaa. Ensimmäinen niistä oli Raamattu, joka oli kullasta tehty. Psalmeissa kerrotaan, että Jumalan Sana on ikuinen ja että Jumalan Sana pysyy Taivaassa ikuisesti. (Ps 119:89) Katselimme suurta kultaista Raamattua; sivut, kirjoitukset, kaikki oli tehty puhtaasta kullasta.

Seuraava kirja jonka näimme, oli isompi kuin Raamattu. Se oli auki ja enkeli istui siellä kirjoittamassa siihen. Yhdessä Herramme Jeesuksen kanssa lähestyimme sitä nähdäksemme mitä enkeli kirjoitti. Enkeli kirjoitti kaikkia asioita, mitä Maan päällä tapahtui. Kaikki mitä on tapahtunut, mukaan lukien päiväyksen, tunnin, kaikki oli tallennettuna sinne. Tämä on tehty, jotta Herran Sana täytettäisiin (Ilm 20:12) kohdassa, jossa sanotaan että Herran kirjat avattiin, ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan. Enkeli kirjoitti kaikki asiat, mitä ihmiset tekivät Maan päällä, hyvää tai pahaa, kuten on kirjoitettu.

Jatkoimme matkaamme paikkaan, jossa kolmas kirja oli. Se oli vielä isompi kuin viime kirja. Se oli kiinni, mutta silti menimme lähemmäksi sitä. Kaikki me seitsemän yhdessä otimme kirjan alas korokkeeltaan, Herran käskyn mukaisesti, ja laitoimme pilarin päälle.

Pilarit ja pylväät Taivaassa ovat niin ihania! Ne eivät ole tehty kuten maan päällä olevat. Pylväät olivat palmikon näköisiä, ja ne oli tehty erilaisista jalokivistä. Jotkut oli tehty timanteista, toiset puhtaista smaragdeista, toiset olivat puhdasta kultaa, ja toiset olivat erilaisten kivien yhdistelmiä. Sitten ymmärsin että Jumala todella on kaiken omistaja, kuten Hag 2:8 lukee. ”*Minun on hopea, ja minun on kulta, sanoo Herra Sebaot.*” Ymmärsin että Jumala on hyvin rikas, ja Hän omistaa kaikki maailman rikkaudet. Ymmärsin myös että maailma kaikessa täyteydessään kuuluu meidän Jumalallemme, ja Hän tahtoo antaa sen kaikille niille jotka sitä uskossa Häneltä pyytävät.

Herra sanoi ”*Ano minulta, niin minä annan pakanakansat sinun perinnöksesi ja maan ääret sinun omiksesi*”. (Ps 2:8) Tämä kirja, jonka laitoimme pylvään päälle, oli niin iso, että kääntääksemme sen sivuja, meidän piti kävellä jokainen sivu kirjan toiseen päähän. Yritimme lukea mitä kirjassa luki, kuten Herra pyysi meitä. Aluksi sitä oli vaikea lukea, koska se oli kirjoitettu oudoilla kirjaimilla, joita emme ymmärtäneet. Se poikkesi kaikista maailman kielistä; se oli jotakin täysin taivaallista. Mutta Pyhän Hengen avulla meille annettiin armo ymmärtää sitä. Oli kuin side olisi otettu pois silmiltämme, ja sitten pystyimme ymmärtämään kirjoitusta, aivan kuten omaa kieltämme.

Näimme, että meidän kaikkien seitsemän nimet oli kirjoitettu siihen kirjaan. Herra kertoi, että se oli Elämän Kirja. (Ilm 3:5) Panimme merkille, että nimet, jotka oli kirjoitettu kirjaan, eivät olleet maalliset nimemme. Nämä nimet olivat uusia, jotta Jumalan Sana tulisi täytetyksi kun se sanoo, että Hän antaa meille uuden nimen, jota kukaan muu ei tiedä kuin sen saava henkilö itse. (Ilm 2:17)

Taivaassa pystyimme ääntämään nimemme, mutta kun Herra toi meidät takaisin Maahan, nuo nimet otettiin meidän muististamme ja sydämistämme. Jumalan Sana on ikuinen, ja sen tulee täyttyä. Ystäväni, Raamattu sanoo, (Ilm 3:11) älä anna kenenkään ottaa kruunuasi, äläkä anna kenenkään anastaa tai siirtää sitä paikkaa, jonka Isä on valmistanut sinulle. Taivaassa on miljoonia ihania asioita, emme vain voi ilmaista niitä suullamme. Mutta tahdon kertoa sinulle jotakin: ”*Jumala odottaa sinua!*” Kuitenkin, vain ne, jotka pysyvät vahvana loppuun asti, pelastuvat. (Mar 13:13)

2. todistus, Ariel

Kun aloimme nousta Taivasten Valtakuntaan, tulimme kauniiseen paikkaan, jossa oli arvokkaat ovet. Ovien edessä oli kaksi enkeliä. Ne alkoivat puhua, mutta niiden puhe oli taivaallista, emmekä ymmärtäneet mitä ne sanoivat. Mutta Pyhä Henki antoi meille ymmärryksen. Ne toivottivat meidät tervetulleiksi. Herra Jeesus laski kätensä oville, ja ne aukenivat. Jos Jeesus ei olisi ollut kanssamme, emme olisi koskaan voineet päästä sisälle Taivaaseen.

Aloimme arvostaa kaikkea, mitä Taivaassa oli. Näimme valtavan puun, Raamattu kuvailee tätä puuta Elämän Puuksi. (Ilm 2:7) Menimme eräälle virralle, ja näimme siinä paljon kaloja. Kaikki oli niin ihmeellistä, että ystäväni ja minä päätimme mennä veteen. Aloimme uida vedessä. Näimme kalojen liikkuvan ympäriinsä ja hyväilevän kehoamme. Ne eivät uineet pois, kuten normaalisti tapahtuu Maan päällä; Herran läsnäolo rauhoitti kalat. Kalat luottivat meihin, koska ne tiesivät, ettei meillä ollut aikomusta vahingoittaa niitä. Olin niin siunattu ja ihmeissäni, että tartuin yhteen kalaan ja vein

sen pois vedestä. Ihmeellistä on, että kala hiljaisesti nautti Herran läsnäolosta jopa minun käsissäni. Laitoin kalan takaisin veteen.

Näin jonkin matkan päässä valkoisia hevosia Taivaassa, kuten on kirjoitettu Jumalan Sanaan Ilm 19:11. ”Ja minä näin taivaan auenneena. Ja katso: valkoinen hevonen, ja sen selässä istuvan nimi on Uskollinen ja Totinen, ja hän tuomitsee ja sotii vanhurskaudessa.” Nuo hevoset olivat niitä, joita herra tulisi käyttämään kun Hän tulee Maan päälle hakemaan omansa, Hänen seurakuntansa. Kävelin hevosten luo ja aloin silittää niitä. Herra seurasi minua ja antoi minun ratsastaa yhdellä niistä.

Kun aloin ratsastaa, tunsin jotain mitä en koskaan aikaisemmin Maan päällä ollut tuntenut. Aloin kokea rauhaa, vapautta, rakkautta, pyhyttä, jota ihminen voi saada tuossa kauniissa paikassa. Aloin nauttia kaikesta mitä silmäni näkivät. Halusin vain nauttia kaikesta tuossa kauniissa

paratiisissa, jonka Herra on valmistanut meille.

Näimme myös hääjuhla-ateriapöydän, kaikki oli jo katettu. Sillä ei ollut alkua eikä loppua. Näimme tuolit laitettuna valmiiksi meille. Siellä oli myös ikuisen elämän kruunut, jotka odottivat että ottaisimme ne. Me näimme herkullisia ruokia, jotka oli jo laitettu kaikille niille, jotka kutsutaan Karitsan häihin.

Enkeleillä oli siellä joitakin valkoisia liinoja Herran meille valmistamia viittoja varten. Olin ihmeissäni kun katselin kaikkia näitä asioita. Jumalan Sana kertoo meille, että meidän tulee ottaa vastaan tuo Jumalan Valtakunta kuten pienet lapset. (Matt 18:3) Kun olimme Taivaassa, olimme kuten pienet lapset. Aloimme nauttia kaikesta siellä; kukista, kartanoista... Herra salli meidän mennä jopa sisälle kartanoihin.

Sitten Jumala vei meidät paikkaan, jossa oli paljon lapsia. Herra oli heidän keskellään, ja Hän alkoi leikkiä heidän kanssaan. Hän piti huolen siitä, että vietti tarpeeksi aikaa jokaisen heidän kanssaan, ja Hän nautti olla heidän kanssaan. Menimme lähelle Herraa ja kysyimme Häneltä: ”Herra, ovatko nämä niitä lapsia, jotka tulevat syntymään maan päällä?” Herra vastasi: ”**Eivät, nämä lapset ovat niitä, jotka abortoitiin Maan päällä.**” Kun kuulimme sen, tunsin sisälläni jotakin, joka sai minut tärisemään.

Muistin jotain, mitä oli tehnyt menneisyydessä, kun en tuntenut Herraa. Siihen aikaan minulla oli suhde naiseen ja hän tuli raskaaksi. Kun hän kertoi olevansa raskaana, en tiennyt mitä tehdä, joten pyysin häneltä aikaa päätöksen tekoon. Aika kului, ja kun menin hänen luokseen kertomaan päätöksestäni, oli jo liian myöhäistä, koska hän oli jo käynyt abortoimassa lapsen. Se jätti jäljen elämääni. Jopa sen jälkeen kun vastaanotin Herran sydämeeni, abortti oli jotain, mitä en voinut antaa itselleni anteeksi. Mutta Jumala teki jotain sinä päivänä, Hän salli minun mennä tuohon paikkaan ja kertoi minulle: ”**Ariel, näetkö tytön, joka on tuolla? Tuo tyttö on sinun tyttäresi.**” Kun Hän kertoi sen minulle, näin tytön, ja tunsin haavan parantuvan, joka minulla oli ollut sisimmässäni jo pitkän aikaa. Herra salli minun kävellä lähelle häntä, ja hän tuli lähelle minua. Otin hänet käsiini ja näin

hänen silmänsä. Kuulin yhden sanan hänen huuliltaan: ”Isi”. Ymmärsin ja tunsin että Jumala armahti minua ja antoi minulle anteeksi, mutta minun oli opittava antamaan anteeksi itselleni.

Rakas ystävä, kuka sitten lukeekin tätä, tahdon kertoa sinulle yhden asian. Jumala on jo antanut anteeksi sinun syntisi, nyt sinun on opittava antamaan itsellesi anteeksi. Kiitän Jumalaa siitä, että olen saanut jakaa tämän todistuksen kanssanne. *Herra Jeesus Kristus annan sinulle kunnian!* Tämä todistus on Herrasta, hän salli meidän saada tämän ilmestyksen. Toivon että jokainen teidän veljistänne, joka lukee tämän todistuksen, voisi saada myös siunauksen tästä todistuksesta ja viedä sen siunaamaan monia muita.

Jumala siunatkoon teitä.

3. todistus

(Ilm 21:4) Ja hän on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt.

Kun saavuimme, nämä suuret ovet avautuivat meille, ja aloin nähdä täynnä kukkia olevan laakson. Kukkat olivat kauniita, ja niiden tuoksu oli erinomainen. Aloimme kävellä ja kokea täydellistä vapautta, jollaista emme olleet koskaan kokeneet aikaisemmin Maan päällä. Tunsimme rauhaa, joka täytti sydämemme, ja samalla kun katselimme kukkia, huomasimme että ne olivat ainutlaatuisia; jokainen terälehti oli erilainen, aito, ja sillä oli oma värinsä.

Sydämessäni sanoin Herralle että haluaisin tällaisen kukan. Herra antoi myöntävän eleen, lähestyin kukkaa ja aloin vetää sitä maasta. Mutta mitään ei tapahtunut, en pystynyt vetämään kukkaa pois maasta. En pystynyt vetämään edes terälehtiä tai lehtiä pois kukasta. Sitten Herra rikkoi hiljaisuuden ja sanoi: ”**Täällä kaikki täytyy tehdä rakkaudessa.**” Hän kosketti kukkaa, ja sen antautui Herran käsissä. Sitten Hän antoi sen meille. Jatkoimme kävelemistä, ja kukkien tuoksu oli vielä kanssamme.

Saavuimme paikkaan, jossa oli hyvin kauniit ovet. Ovet eivät olleet yksinkertaisia, vaan ne olivat hyvin koristeelliset ja ammattitaidolla tehdyt ja niihin oli upotettu jalokiviä. Ovet avautuivat ja menimme huoneeseen, jossa oli paljon ihmisiä. Kaikki juoksentelivat sinne tänne tehden valmisteluja. Jotkut heistä kantoivat harteillaan valkoisen hohtavia liinoja, toiset kantoivat värttinöissä kultaista lankaa, ja vielä jotkut veivät jonkin kaltaisia lautasia, joissa oli jonkinlaisia kilpiä sisällä. Jokainen juoksenteli vaivaa nähden.

Kysyimme Herralta miksi kaikki juoksivat kiireessä ja näkivät niin kovasti vaivaa. Sitten Herra pyysi erästä nuorta miestä tulemaan lähemmäs. Tällä miehellä oli valkoisia liinoja harteillaan. Hän tuli ja katsoi Herraan kunnioituksella. Kun Herra kysyi häneltä, miksi hän kantoi noita vaatteita, hän vain katsoi Herraan ja sanoi: ”*Herra tiedätkö mitä varten nämä liinat ovat! Näistä liinoista tehdään kaapuja lunastetuille, mahtavalle Morsiamelle.*” Kuultuamme tämän tunsimme suuret iloa ja rauhaa. **Ilm 19:8** kertoo meille: ”*Ja hänen annettiin pukeutua liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: se liina on pyhien vanhurskaus.*”

Kun lähdimme siitä paikasta, tunsimme vielä suurempaa rauhaa, koska oli kaunista nähdä että Herra itse valmisti meille jotain hyvää. Hänellä on paikka ja aikaa sinulle, koska sinä olet Hänelle tärkeä. Kun tulimme takaisin siitä paikasta, silmämme näkivät jokaisen yksityiskohdan Taivaassa. Jokaisessa asiassa oli elämää itsessään, ja jokainen esine siellä antoi kunniaa Jumalalle.

Sitten tulimme paikkaan, jossa oli miljoonia ja miljoonia, kaikenikäisiä lapsia. Kun he näkivät Herran, he kaikki halusivat halata Häntä tunteakseen enemmän Hänen rakkauttaan, koska Hän oli heidän intohimonsa. Jeesus oli jokaisen siellä olevan lapsen intohimo. Meitä alkoi itkettää nähtyämme kuinka Herra helli jokaista niistä lapsista, kuinka Hän suukotti heitä ja piti heitä käsistä kiinni.

Näimme enkelien lähestyvän Herraa tuoden Hänelle liinavaatteisiin käärittyjä vauvoja. Herra hyväili, kosketti, ja antoi niille suukon otsalle, ja sitten enkelit veivät ne taas mukanaan pois. Kysyimme Herralta miksi siellä oli niin paljon lapsia, ja että lähetettäisiinkö nämä lapset Maan päälle. Herra kuulosti kosketetulta hetken, ja Hän sanoi: ***"Ei, näitä lapsia ei lähetetä Maan päälle! Nämä ovat niitä, jotka abortoitiin Maan päällä, joiden vanhemmat eivät tahtoneet niitä. Nämä ovat minun lapsiani, ja Minä rakastan heitä."*** Nyökkäsin, ja jopa ääneni värisi kun kysyin Herralta tuollaisen kysymyksen.

Kun en tuntenut Herraa, sitä todellista Elämää joka Hän on, tein virheitä ja syntiä kuten kaikki muutkin. Noiden syntien joukossa oli tekemäni abortti. Oli hetki, jossa minun piti olla kasvokkain Herran kanssa, ja kysyä Häneltä: *"Herra, onko vauva, jonka abortoin kauan sitten, täällä?"* Herra vastasi: ***"Kyllä"***. Aloin kävellä kohti yhtä laitaa ja näin kauniin pienen pojan. Lähellä hänen jalkojaan seisoj enkelit. Hän kysyi enkeliltä: *"Ovatko äitini ja isäni tulossa tänne pian?"* Enkelit vastasi hänelle minuun katsoen: *"Kyllä, sinun äitisi ja isäsi ovat tulossa pian."*

En tiedä miksi minulle annettiin etuoikeus kuulla nämä sanat, mutta sydämessäni tiesin, että ne olivat paras lahja, jonka Herra pystyi minulle antamaan. Tämä pienokainen ei puhunut vihaisesti tai tuskaisesti, ehkä tietäen ettemme antaneet hänen syntiä. Hän vain yksinkertaisesti odotti rakkaudella, jonka Herra oli laittanut hänen sydämeensä.

Jatkoimme kävelemistä, mutta minä pidin tuon pojan kuvan sydämessäni. Tiedän, että joka päivä minun täytyy nähdä vaivaa voidakseni eräänä päivänä olla hänen kanssaan. Minulla on vielä yksi syy mennä sinne, koska joku odottaa minua Taivasten Valtakunnassa. Jumalan Sana kertoo meille Jes 65:19 *"Minä iloitsen Jerusalemistä ja riemuitsen kansastani; eikä siellä enää kuulla itkun ääntä eikä valituksen ääntä."*

Tulimme paikkaan, jossa oli pieniä vuoria, ja Herra Jeesus tuli tanssien. Hänen edessään oli valkoisiin puettu ihmisjoukko, jotka kohottivat käsiään. Heillä oli käsissään vihreitä oliivipuun oksia. Kun he heiluttivat oksia ilmassa, niistä tuli öljyä. Jumalalla on mahtavia asioita valmistettuna sinulle! Nyt on aika että laitat sydämesi Herran eteen.

Jumalan siunausta.

4. todistus

Taivasten Valtakunnassa näimme ihmeellisiä asioita, kuten Herran Sanassa on kirjoitettuna. 1Kor 2:9 *"Mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja jonka Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat."*

Kun saavuimme Taivasten valtakuntaan, oli aivan loistavaa ja ihmeellistä nähdä niin monia asioita; niin monia suuria asioita, ja tuntea Jumalan kirkkaus. Se oli niin erityistä: paikka, jossa oli paljon lapsia. Voisimme sanoa, että siellä oli miljoonia lapsia.

Näimme eri-ikäisiä lapsia, Taivas oli jaettu eri osastoihin. Näimme jonkinlaisen vauvojen talon, jossa huolehdittiin 2-4 vuotiaista lapsista. Huomasimme myös että lapset Taivasten Valtakunnassa kasvoivat, ja siellä oli koulu, jossa lapsille opetetaan Jumalan Sanaa. Opettajat ovat enkeleitä, ja opettajat opettivat lapsille ylistyslauluja, ja kirkastamaan Jeesusta.

Kun Herra saapui, pystyimme näkemään Kuninkaamme suunnattoman ilon. Vaikkemme nähneet Hänen kasvojaan, näimme Hänen hymynsä, se täytti koko paikan. Kun Hän tuli, kaikki lapset juoksivat Hänen luokseen! Kaikkien noiden lasten keskellä näimme Marian, Herramme Jeesuksen Kristuksen maanpäällisen äidin. Hän oli kaunis nainen. Emme nähneet häntä kunniapaikalla, eikä kukaan ylistänyt häntä. Hän oli siellä kuten kuka tahansa muu nainen Taivaassa, kuten kaikki muutkin ihmiset Maan päällä, hänen piti voittaa pelastuksensa. Hänellä oli valkoinen kaapu ja kultainen vyö vyötärönsä ympärillä, ja hänen hiuksensa ulottuivat hänen vyötärölleen.

Maan päällä olemme kuulleet monien ihmisten palvovan Mariaa Jeesuksen äitinä, mutta tahdon kertoa sinulle, että Jumalan Sana sanoo: *”Minä olen tie ja totuus ja elämä: ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.”* (Joh 14:6) Ainoa sisäänkäynti Taivasten Valtakuntaan on Jeesus Nasaretilainen.

Huomasimme myös, ettei siellä ollut aurinkoa tai kuuta. Herran Sana kertoo meille Ilm 22:5 *”Eikä yötä ole enää oleva, eivätkä he tarvitse lampun valoa eikä auringon valoa, sillä Herra Jumala on valaiseva heitä, ja he hallitsevat aina ja iankaikkisesti.”*

Näimme Herran kirkkauden. Mielestämme on vaikea selittää niitä kauhuja, jotka näimme Helvetissä, mutta on vielä vaikeampaa yrittää selittää niitä taivaallisia asioita, joita näimme, ja Luojamme täydellisyyttä. Kun olimme siellä, halusimme juosta ja nähdä kaiken. Pystyimme makaamaan ruohikolla, ja tuntemaan Jumalan kirkkauden. Se pehmeä vihellys; se pehmeä tuuli, joka hyväili kasvojamme, se oli jotakin ihanaa.

Keskellä taivasta näimme valtavan puhtaasta kullasta tehdyn ristin. Uskomme että tämä ei ollut epäjumalanpalvonnan symboli, vaan enemmänkin symboli sille, että Jeesuksen ristinkuoleman kautta meillä on pääsy Taivasten Valtakuntaan.

Jatkoimme Taivaassa kävelemistä. Oli mielenkiintoista kävellä Herran Jeesuksen Kristuksen kanssa. Siellä tiesimme varmasti kuka oli Jumala, jota palvoimme... Jeesus Nasaretilainen. Monet meistä maailman ihmisistä luulee, että tuolla jossain ylhäällä on Jumala odottamassa, että tekisimme synnin, jotta Hän voisi rankaista meitä ja lähettää meidät Helvettiin. Mutta tämä ei ole todellisuutta. Pystyimme näkemään Jeesuksen toiset kasvot, Jeesuksen, joka tahtoo olla ystävämme; Jeesuksen, joka itkee kun sinä itket. Jeesus on rakkauden, myötätunnon ja armon Jumala; Hän ottaa meidät käsiinsä auttaakseen meitä jatkamaan pelastuksen tiellä.

Herra Jeesus salli meidän myös tavata erään raamatunhenkilön. Tapasimme kuningas Daavidin, sen kuninkaan, joka on mainittu kirjoituksissa. Hän oli komea mies, pitkä, ja hänen kasvonsa heijastivat Jumalan kirkkautta. Ainoa asia mitä hän teki koko aikana kun olimme Taivasten Valtakunnassa, oli tanssiminen, tanssiminen, tanssiminen ja kaiken kunnian antaminen Jumalalle.

Niille, jotka lukevat tätä todistusta, tahdon kertoa että Jumalan Sanassa on sanottu Ilm 21:27 ”Eikä sinne ole pääsevä mitään epäpyhää eikä ketään kauhistusten tekijää eikä valhettelijaa, vaan ainoastaan ne, jotka ovat kirjoitetut Karitsan elämänskirjaan.” Ja tahdon myös kertoa sinulle, että ainoastaan rohkeat tarttuvat mahdollisuuteen päästä Taivasten Valtakuntaan

Jumala siunatkoon teitä.

5. todistus

(2Kor 5:10) *Sillä kaikkien meidän pitää ilmestymän Kristuksen tuomioistuimen eteen, että kukin saisi sen mukaan, kuin hän ruumiissa ollessaan on tehnyt, joko hyvää tai paha.*”

Taivasten Valtakunnassa näimme Uuden Jerusalemin, josta raamattu kertoo Joh 14:2 ”Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa?” Pystyimme näkemään kaupungin ja menemään sinne. Se on todella ihana kaupunki! Jeesus meni sinne valmistamaan meille asuinsijaa.

Kaupungissa näimme että jokaisessa kartanossa tai talossa oli omistajan nimi kirjoitettuna talon eteen. Tämä kaupunki ei ole vielä asutettu, mutta se on valmiina meitä varten. Saimme mennä talojen sisälle

ja nähdä ne sisältäpäin. Mutta myöhemmin kun lähdimme kaupungista, unohdimme asiat, jotka näimme, nuo muistot otettiin meiltä pois. Kuitenkin pystymme muistamaan että talojen pylväät oli päällystetty jalometalleilla, ja niihin oli kiinnitetty monia erilaisia jalokiviä. Niissä oli myös puhdasta kultaa.

Tuossa kaupungissa oleva kultaa on kuten Raamattu sen kuvailee. Se on melkein läpinäkyvää ja niin kiiltävää. Maanpäällistä kultaa ei voi verrata Taivaan kullan kimallukseen ja kauneuteen.

Tämän jälkeen meidät vietiin paikkaan, jossa oli paljon astioita. Noiden astioiden sisällä oli kristallisoituneita kyyneliä. Ne olivat kyyneliä, joita Jumalan pojat olivat vuodattaneet Maan päällä. Ne eivät olleet valituksen kyyneliä, vaan kyyneliä, joita ihmiset vuodattivat ollessaan Jumalan läsnäolossa: katumuksen ja kiitollisuuden kyyneliä. Jumala pitää näitä kyyneliä kallisarvoisena aarteena Taivaassa, aivan kuten Ps 56:9 mainitaan. ”Sinä olet lukenut minun pakolaispäiväni; pane leiliisi minun kyyneleeni, ovathan ne sinun kirjassasi.”

Tulimme myös paikkaan, jossa monet monet enkelit olivat. Vaikka näimmekin Taivaassa monia erityyppisiä enkeleitä, tässä paikassa oli vain yhden tyyppisiä erikoisia enkeleitä. Näimme että Jeesuksella oli tietty enkeli jokaista varten. Hän näytti myös, että tämä enkeli tulisi olemaan lähellä meitä koko olemassaolomme ajan. Hän esitteli meidät enkeleille, jotka oli määrätty meitä varten. Pääsimme näkemään heidän piirteensä, mutta Jumala sanoi meille, ettemme saisi paljastaa näitä

asioita muille. Luimme Ps 91:11 ”Sillä hän antaa enkeleilleen sinusta käskyn varjella sinua kaikilla teilläsi.”

Tulimme paikkaan, jossa oli monia kaappeja, ja niiden sisällä oli monenlaisia kukkia. Jotkut kukat olivat auki, kauniita ja säteileviä. Mutta muut olivat nukahtaneen näköisiä, ja jotkut olivat jopa kuihtuneita. Kysyimme Jeesukselta mikä noiden kaikkien kukkien merkitys oli. Hän vastasi: **”Jokaisen teidän elämänne on kuten yksi noista kukista.”** Hän otti yhden säteilevän kukan ja sanoi: **”Tämä kukka näyttää missä kunnossa teidän yhteytenne on Minuun.”** Hän jätti sen kukan ja otti toisen, joka oli nukahtanut. Hän sanoi: **”Katsokaa, tämä ihminen on surullinen, koska heillä on koettelemuksia tai vaikeuksia. Jokin tässä elämässä häiritsee yhteyttä Minun kanssani. Tiedätkö mitä Minä teen näille kukille kun ne ovat nuukahtaneita, ja tahdon tehdä niistä taas loistavia ja terveitä?”** Hän otti kukan käsiinsä ja sanoi: **”Annan kyyneleideni valua niiden ylle ja nostatan ne taas pystyyn.”** Näimme kuinka voimallisella tavalla kukka alkoi saada elämänsä takaisin ja nousi pystyyn, ja sen värit alkoivat taas näkyä.

Sitten Hän otti yhden nuukahtaneista kukista, heitti sen tuleen ja sanoi: **”Katsokaa, tämä ihminen on tuntenut minut, mutta hän lähti pois luotani. Nyt hän kuolee ilman minua ja hänet heitetään tuleen.”** (Joh 15:5-6)

Kun lähdimme siitä paikasta, näimme kaukana hyvin kauniin linnan. Kukaan ei tohtinut lähestyä linnaa, ja uskomme että se oli se, josta kirjoitukset kertovat Ilm 22:1 ”Ja hän näytti minulle elävän veden virran, joka kirkkaana kuin kristalli juoksi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta.” Uskomme, että linna oli luultavasti lähellä Jumalan valtaistuinta ja läsnäoloa.

Kun koimme kaikkia näitä asioita Taivasten valtakunnassa, meillä oli niin paljon iloa sydämässämme, meillä oli rauha, joka ylittää kaiken ymmärryksen. (Fil 4:7) Ymmärsimme kuten on kirjoitettu 1Pie 1:4 ”*turmeltumattomaan ja saastumattomaan ja katoamattomaan perintöön, joka taivaissa on säilytettyinä teitä varten.*”

6. todistus

(Luuk 22:30) ”Niin että saatte syödä ja juoda minun pöydässäni minun valtakunnassani ja istua valtaistuimilla ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa.”

Tuossa loistavassa paikassa Jumala salli meidän nähdä mitä kauneimman vastaanottohallin, mitä koskaan olisimme voineet kuvitella olla olemassa koko universumissa. Näimme valtavan valtaistuimen, jossa oli kaksi tuolia puhtaasta kullasta ja jalokiviä, joita ei ole olemassa Maan päällä. Valtavan valtaistuimen edessä oli pöytä, jolla ei ollut loppua, ja sen päällä oli valkoinen pöytäliina. Se oli niin valkoinen, ettemme voineet verrata sitä mihinkään Maan päällä.

Kaikenlaisia loistavia ja hienostuneita ruokia oli laitettu pöydälle. Näimme appelsiinien kokoisia viinirypäleitä, ja Herra Jeesus Kristus antoi meidän maistaa joitakin niistä. Muistamme vieläkin niiden maun, ja se oli jotain niin ihanaa! Veljeni ja ystäväni, et voi kuvitella kaikkia niitä asioita, jotka ovat valmiina Taivasten Valtakunnassa ja mitä Jumala on jo valmistanut sinulle. (1Kor 2:9)

Herra antoi meidän nähdä myös pöydällä olevaa leipää, ”mannaa”. Tämä oli Jumalan leipää, josta kirjoituksissa lukee. Meidän sallittiin nauttia sen mausta monen muun asian lisäksi, joita ei ole Maan päällä.

Nämä asiat odottavat meitä, kuten se haurastumaton perintö Taivasten valtakunnassa. Tulemme nauttimaan joistakin ihmeellisen loistavista ja herkullisista ruuista, kun perimme Taivasten Valtakunnan. olimme ihmeissämme siitä, että tuolit oli asetettu pöydän molemmille puolille. Näihin kauniisiin tuoleihin oli jokaiseen kirjoitettu nimi. Pystyimme selvästi lukemaan omat nimemme noissa tuoleissa, mutta meidän nimemme eivät olleet samoja, kuin maanpäälliset nimemme. Ne olivat uudet nimet, joita kukaan muu ei tiennyt, paitsi me itse. (Ilm 2:17)

Se mitä oli kirjoitettu Jumalan Sanaan yllätti meidät: ”Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuna taivaissa.” (Luuk 10:20) Siellä oli paljon tuoleja! Siellä on tarpeeksi tilaa kaikille, jotka tahtovat tulla Taivasten Valtakuntaan. Siellä oli myös tuoleja, jotka otettiin pois pöydän äärestä. Se tarkoittaa sitä että jotkut miehet ja naiset väsyivät palvelemaan Jumalaa, ja heidän nimensä pyyhittiin pois Elämän Kirjasta, ja heidät poistetaan Karitsan hääaterialta.

Herra salli meidän nähdä raamatunhenkilöitä, ihania pyhiä, joista olemme lukeneet Raamatusta. Yllätyimme nähdessämme Aabrahamin. Aabraham oli vanhus, mutta ei olemuksessaan tai kehossaan. Hän oli vanhus viisaudessa, joka hänellä oli. Aabrahamin hiukset olivat täysin valkoiset, mutta jokainen hius oli kuin lasihehkulanka tai timanttilanka. Mikä yllätti meidät eniten, oli se, että hän oli vielä nuorempi kuin me olemme. Taivaassa kaikki me tulemme olemaan nuoria. Olimme yllättyneitä myös hänen sanoistaan. Aabraham kertoi meille jotain, mitä emme koskaan tule olemaan. Hän toivotti meidät tervetulleiksi Taivasten Valtakuntaan ja kertoi meille, että olisimme pian tuossa paikassa, koska Jeesus tulisi pian takaisin.
